

Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség
www.csendor.com
csendorseg@yahoo.com

v. Kőrössi Zoltán (központi vezető)
11227 Woodson Ave., Kensington, MD 20895, USA
Telephone: 301-946-2414

Tisztelt Bajtársak és Barátaink!

MKCsBK Körlevél #38, 2017. április

v. Maczky László gazdasági csendőr százados egy levelében írta az emigrációban a csendőrség kollektív elítélésével kapcsolatosan, „[Így] a kegyetlen sorsunk-adta szenvedés fájóbb, de még nagyobb büszkeséggel emelem fel fejemet, s legyek bármennyire üldözött, bármilyen mostoha sorsú, tiporjon a sors, ahogy akar, mégis örülök, hogy m. kir. csendőr vagyok, s ha újból kezdhethém, ismét elkövetnék mindent, hogy csendőr lehessenek...!” Milyen kiváló testületnek kellett lennie a csendőrségnek, hogy csendőr-volta miatt üldözött tagjai ilyen ragaszkodással éreztek iránta!

Olchváry-Milvius Attila csendőr vezérőrnagy a csendőrtiszti tanfolyamok parancsnoka volt 1941-43 között. Bűnügyi nyomozástani könyve nemcsak a csendőrség számára volt óriási jelentőségű, de még a háború után is alapvető forrásként szolgált az új rendszer rendőrnemzeti számára, azok személyes bevallása szerint. A háború végével a budapesti csendőrkerület törzstisztjeként őt is nyugatra rendelték, de az emigrációban is folytatta a csendőrségért való munkáját. 1949-ben az amerikai hatóságok betiltották a magyar katonák, csendőrök, vitézek, levették és a magasabb állású köztisztviselők USA-ba vándorlását, melyet röviddel később leszűkítettek a csendőrökre, vitézekre és levettek. Olchváry-Milvius Attila kidolgozott egy **Memorandumot**, melynek angol fordítását átadták az USA illetékesének, Mr. Jacobsnak, s amelynek eredményként a kivándorlási zárat

Kristóf László csendőr törzsrőrmester, a kommunista önkényuralom áldozata verőcei szülőháza falán elhelyezett emléktábla felirata:

Kristóf László 1911-1959.

E házban született a magyar rendvédelem mártírja, akit szolgálati kötelessége teljesítéséért 1959-ben koholt perben elítéltek és kivégeztek.

“Híven, becsülettel, vitézül!”

Tiszteletére állíttatta Verőce község önkormányzata, 2017.

feloldották. Jelentősége miatt e Memorandumot magyar és német nyelven a honlapra helyeztük (a nyitólapon és a Könyvtár [Írások Archívumá](#)-ban), s hamarosan angol fordítását is közreadjuk.

A Memorandumot Kerkayné Maczky Emese hozta figyelmünkbe, aki Olchváry-Milvius Attila életrajzát elkészítette a honlap részére. Tavaly nyár óta rengeteg időbefektetéssel szakszerűen kutatja azon csendőrök életrajzait, akik az édesapjától, v. Maczky László csendőr századostól fennmaradt kiterjedt levelezésben szerepelnek. Jelenleg már tizenkét életrajzzal járult hozzá honlapunk gazdagságához, valamint jónéhány csendőr életrajztöredékével, fényképekkel, valamint két, menekülés időszakából való naplóval, amelyek jelentős fényt vetnek arra az időszakra, amelyet zömében a felejtés homálya takar. Ezzel a még ma is jelentős mértékben folyó csendőrség-elleni propaganda lehetőségeit csökkenti. Kerkayné Maczky Emese, a volt [Passaici Amerikai Magyar Múzeum](#) gondnoka felzárkózott azon kivételes egyének közé, akik önzetlen munkájukkal jelentősen bővítették a honlap anyagát: Orbán Gábor (Hollandia) könyv és képanyaggal, Csatóry Béla (Bill) festményeivel (lásd előző [Körlevel](#)-einkben).

Mivel a kommunista propaganda elleni leghatásosabb eszköz a tények bemutatása, igen fontos szerepe van annak, hogy a csendőrsorsokat nyilvánosságra hozzuk, rámutatva arra a kegyetlen és igazságtalan üldözésre, amelyet tisztán politikai okok miatt kellett elszenvedniük, hiszen legnagyobb részüknek nem volt semmilyen része az ellenük manapság leggyakrabban felhozott vád szerinti zsidó deportálásokban. Mivel életük bemutatása emiatt annyira jelentős, újra felhívjuk olvasóinkat, hogy ha rendelkezésükre állnak volt csendőr rokon vagy barát életrajzi adatai, dokumentumai, fényképei, azokat (vagy másolataikat) küldjék el nekünk. Mi szívesen segítünk az életrajz összeállításában, ha az adatokat megkapjuk, de ha csak részleges adatok állnak rendelkezésre, azoknak is van helye a honlapon a „[Csendőrök biográfiai adatai](#)”, illetve a „[Csendőrtisztek biográfiai adatai](#)” alatt. Ha most ezt nem teszik meg, ez az anyag, amely a csendőrség becsületének helyreállításában jelentős fontosságú, végleg elvész a jövő számára.

Ilyen, történelmi szempontból sokat mondó életrajz [Kristóf László csendőr törzsőrmester](#) életrajza is. A régóta körözött, illegális kommunista szervezkedést folytató Ságvári Endrét és társát 1943. június 27-én negyedmagával egy budapesti cukrászdában letartóztatta. Ságvári hirtelen fegyvert rántott, letartóztatóira tüzet nyitott – a fegyvertelen Kristófit combon, társát vállán találta el, és a gépkocsivezetőt haslövéllel megölte – majd kifutott a cukrászdából. Kristóf társa a menekülő Ságvári után lőtt és halálosan megsebezte. Kristóf Magyarországon, majd Németországban két évig volt kórházi kezelés alatt súlyos sérülése miatt. Hazatérte után falujában gazdálkodott. Nem zaklatták, mert halottnak hitték. De 1956 után, amikor az összes csendőrt újra „elővették”, egy besúgó által elárulva őt is letartóztatták. Mivel semmilyen vádat nem tudtak ellene felhozni, végülis Ságvári haláláért vonták felelősségre a fegyvertelen és az akkori törvények szerint eljáró Kristófit, és 1959-ben felakasztották. 2006-ban a Legfelsőbb Bíróság ezt törvénytelennek ítélte, és Kristófit posztumusz felmentette. A per történetét és annak tanulságait védőügyvédje, dr. Zétényi Zsolt *Ártatlanul, jeltelen sírban. A Kristóf-ügy.* című könyvében adta közre (Budapest, 2015, Magyar Napló, Írott Szó Alapítvány.) Ez év március 24-én pedig Kristóf szülővárosának, Verőcének az önkormányzata a csendőrség ezen mártírjának a szülői házán emléktáblát avatott. Az MKCsBK nevében Zeidler Sándor helyezte el koszorút az emléktábla avatásakor. Nagy örömmel vesszük, hogy habár a víz lassan mos, de mégis mos, és haladás szemtanúi lehetünk a csendőrség becsületének és kiválóságának felismerése tekintetében.

Egy másik jele a szelek lassú változásának az, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetem Rendészettudományi Karának dékánja által középiskolások részére meghirdetett tanulmányi versenyen indulók hat dolgozatából kettő a csendőrség témakörével foglalkozott. A második helyezést Volcsányi Nikolette „A Magyar Királyi Csendőrség szabályzatainak különleges pontjai” című dolgozata nyerte el.

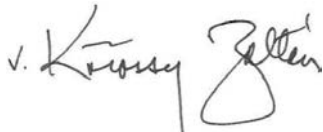
Dolgozatához honlapunk bőven nyújtott anyagot. Örülünk, hogy a fiatalok körében is van érdeklődés ezen kiváló rendvédelmi testület iránt, és örülünk, hogy honlapunk minden szintű kutatás számára hasznos forrássá vált.

Ígéretünk szerint folytatjuk a kommunista uralom által a csendőrséggel kapcsolatosan kialakított és propagált tévhitek feltárását. A csendőrség tagjait úgy ítélik meg és el, mintha tudták volna, hogy a deportáltakra milyen sors vár. A holokauszt szörnyűsége viszont csak az ún. auschwitzi jelentéssel tudódott ki. A jelentést a Zsidótanácsnak 1944 április végén adták tudtára, de ők azt Horthyval és a zsidók védelmében nagy szerepet játszó keresztény vezetőkkel, máig is vitatott okok miatt, csak június közepén közölték, miközben májusban már lezajlott a vidéki zsidók deportálása. E jelentésről tudomást szerezvén Horthy leállította a folyamatban levő budapesti deportálásokat, s csendőreivel fordította vissza a Kistarcsáról már elindult, deportáltakat szállító szerelvényt. A további deportálások megtagadása hozzájárult Horthy októberi eltávolításához és a nyílt nyilasuralom kezdetéhez. A vidéki deportálások idején (május) tehát még Horthy sem, a nép sem, a csendőrök sem, sőt a deportálandó zsidók sem tudtak a koncentrációs táborok mibenlétéről. A Zsidótanács kivételével mindenki csupán munkatáborokról tudott, amely a korabeli időben háborúk idején világszerte alkalmazott volt. (Amerikában is voltak munkatáborok, és Olchváry-Milvius Attila életrajzában is említést nyer egy ilyen, az akkori időben nem rendkívülinek számító munkatábor). A magyar holokauszt honlapon az egyik Auschwitz-et túlélő így nyilatkozott: „Ha tudom, mi az az Auschwitz, nincs az a földi hatalom, amely bekényszerített volna abba a vonatba. Viszont nincs az a földi hatalom, amely elhitette volna velem, hogy létezik egy ilyen Auschwitz.” A deportálásban részt vevő csendőrök tudta szerint tehát munkatáborokba küldettek a deportáltak. A csendőrök emberséges viselkedéséről fennmaradt tanúvallomások tehát nem a halálukba küldöttek iránti sajnálatot tükrözik, hanem azt emberségességet, amely még a munkatáborokba küldésben való részvételt is keserves feladatnak tartotta (s a csendőrség vezetői is, kivéve a németek által a legmagasabb pozícióba helyezetteket, tiltakoztak ezen feladat ellen; lásd pl. a Memorandum végén levő megjegyzést). Egészen más lenne a csendőrök megítélése, ha tudták volna, hogy a deportáltak a halál torkába lesznek szállítva a határon túl. De ha még maga Horthy, a nép (beleértve a csendőrséget is), sőt a deportáltak sem tudtak róla, micsoda igazságtalanság a csendőröket ezzel vádolni!

Két tagunk felkért, hogy munkájukra hívjuk fel olvasóink figyelmét. Dr. Szilas László hivatalosan bejegyzett Rendvédelem Népszerűsítéséért Alapítványt hozott létre, amely az Esztergomban létesített Nemzetközi Rendőr Magánmúzeumával együtt a világ rendvédelmi szerveinek népszerűsítését szolgálja. (Érdeklődés: laszlo.szilas@kamas.hu, vagy 36.70.362.2460). Falk Victor angol nyelvű könyve *Fire, Iron, and Blood* (Tűz, vas és vér) címmel a Magyar Királyi Honvédség orosz és román frontharcainak állít emléket (megrendelés: 1640 Columbia Rd., Westlake, Ohio 44145).

Köszönetünket fejezzük ki Beöthy Kálmán további áldozatos segítségéért.

Mindannyiuknak áldott feltámadási ünnepet kívánva, baráti és bajtársi üdvözlettel,

v. Körössy Zoltán
MKCsBK központi vezető

Híven, becsülettel, vitézül!